

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na verejnom zasadnutí konanom 7. apríla 2011 v Bratislave v trestnej veci obvineného **C. T.**, pre obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. účinného od 1. januára 2006, o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To 136/2009, zo dňa 6. mája 2010, podľa § 386 ods. 1, § 386 ods. 2, § 388 ods. 1 Tr. por., po zistení dôvodov dovolania uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. takto

r o z h o d o l :

Po zistení dovolacieho dôvodu podľa ust. § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovuje, že uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To 136/2009, zo dňa 6. mája 2010

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanoveniach § 319 Tr. por., § 285 písm. b/ Tr. por. v prospech obvineného **C. T.**.

Napadnuté uznesenie krajského súdu **s a z r u š u j e.**

Zároveň **s a z r u š u j e** aj rozsudok Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 2T 143/2008, zo dňa 27. júla 2009.

Okresnému súdu Pezinok **s a p r i k a z u j e**, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 2T 143/2008, z 27. júla 2009 bol obžalovaný C. T. podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby Krajskej prokuratúry Bratislava pre obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že :

C. T. ako člen predstavenstva spoločnosti E., so sídlom P., IČO: X., zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, IČO: X., zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: S., vložka č. X., po tom ako dňa 30. novembra 2004 predstavenstvo tejto spoločnosti odsúhlasilo investičnú akciu pod názvom „P.“ - nákup pozemkov v okrese S. pri B., katastrálne územie R. do 50 - hektárov s tým, že v súčinnosti a za prispenia C. T. dôjde k postupnému nákupu pozemkov v k.ú. R., ktorému budú za týmto účelom poskytnutá spoločnosťou E., finančné zálohy na nákup týchto pozemkov v cene podľa dohody s vlastníkmi, prijal postupne v období od 20. októbra 2004 do 26. septembra 2006 od spoločnosti E., v hotovosti alebo bankovým prevodom na svoj účet finančné zálohy v celkovej výške 63 520 000 Sk, čo potvrdil aj podpísaním Dodatku č. 1 zo dňa 21. februára 2007 k dohode o poskytnutí finančných prostriedkov (z toho suma vo výške 58 520 000 Sk prijatá od spoločnosti E. a suma vo výške 5 000 000 Sk prijatá od JUDr. D. K. a postúpená JUDr. D. K. na spoločnosť E., Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 05. januára 2007), a napriek tomu, že sa v tomto Dodatku č. 1 súčasne zaviazal, že vyúčtovanie prijatých záloh predloží najneskôr do 10. marca 2007 tak neurobil, vyhýbal sa stretnutiu so zástupcami spol. E., neustále oddŕaľuje termín konečného vyúčtovania, nereagoval ani na výzvy spol. E., zo dňa 30. júla 2007, nereagoval ani na list - pokus o zmier zo strany spol. E., zo dňa 27. novembra 2007, pričom ku dňu vznesenia obvinenia ním zakúpené pozemky

v zmysle dohody na spoločnosť nepreviedol, prijaté finančné zálohy vo výške 63 520 000 Sk použil pre vlastnú potrebu na nákup pozemkov do svojho osobného vlastníctva, navyiac časť ním nakúpených pozemkov a prijaté zálohy od spoločnosti E., bez vedomia a súhlasu spoločnosti nachádzajúcich sa v katastrálnom území R. zapísaných na liste vlastníctva LV č. X., LV č. X., LV č. X. o celkovej výmere 365 864 m² založil v zmysle zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. X. zo dňa 19. decembra 2007 v prospech leasingovej spoločnosti B., B., IČO: X. na zabezpečenie práva záložného veriteľa a záväzku dlžníka vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. X. zo dňa 23. januára 2007, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 30 000 000 Sk, Zmluvy o úvere č. X. zo dňa 15. augusta 2007, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 20 000 000 Sk a zmluvy o úvere č. X. zo dňa 19. decembra 2007, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 60 000 000 Sk, čím takto svojím konaním spôsobil spoločnosti E., škodu vo výške hodnoty nakúpených nehnuteľností, ktoré ním boli nakúpené za poskytnutú zálohu, ktorú do dnešného dňa nepreviedol na spoločnosť E., v celkovej sume 196 200 000 Sk.

Krajský súd v Bratislave uznesením, sp. zn. 4To 136/2009, zo dňa 6. mája 2010, odvolanie krajského prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol.

13. augusta 2010 podal generálny prokurátor Slovenskej republiky dovolanie proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To 136/2009, zo dňa 6. mája 2010, z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že nespochybňuje okolnosť, že obvinený v prvej fáze podľa dohody vykonal výkup pozemkov o výmere 14 hektárov priamo do vlastníctva poškodenej organizácie E. V ďalšej fáze však obvinený začal pozemky vykupovať do svojho vlastníctva a týmto momentom prestali byť pre neho pozemky cudzou vecou a mal k nim všetky práva vyplývajúce z § 123 Občianskeho zákonníka. Následne obvinený pozemky nachádzajúce sa v katastrálnom území R. zapísané na listoch vlastníctva LV č. X., LV č. X., LV č. X. o celkovej výmere 365 864 m² založil v zmysle zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. X. zo dňa 19. decembra 2007 v prospech leasingovej spoločnosti B., B., na zabezpečenie práva záložného veriteľa a záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. X., zo dňa 23. januára 2007, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 30 000 000 Sk, Zmluvy o úvere č. X., zo dňa

15. augusta 2007, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 20 000 000 Sk a Zmluvy o úvere č. X. zo dňa 19. decembra 2007, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 60 000 000 Sk. Na základe takto zisteného a vyhodnoteného skutkového stavu mal Krajský súd v Bratislave vyhodnotiť naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu – obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. v konaní obvineného. Ak teda Okresný súd Pezinok a Krajský súd v Bratislave konanie obvineného popísané v skutkovej vete obžaloby takýmto spôsobom rozdelil na dve samostatné konania, mal druhú časť tohto konania bezpochyby vyhodnotiť ako podvodné konanie a skonštatovať, že obvinený sa týmto konaním dopustil trestného činu, ktorý je potrebné kvalifikovať ako obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že bol uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To 136/09, zo dňa 6. mája 2010 a predchádzajúcim rozsudkom Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 2T 143/08, zo dňa 27. júla 2009, porušený zákon v ustanoveniach § 319 Tr. por., § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. v prospech obvineného C. T. V ďalšom konaní, aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To 136/09, zo dňa 6. mája 2010 a rozsudok Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 2T 143/08, zo dňa 27. júla 2009 a podľa § 388 ods. 1 Tr. por., aby prikázal Okresnému súdu Pezinok, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V súlade s ustanovením § 376 Tr. por. predseda senátu súdu prvého stupňa doručil rovnopis dovolania na vyjadrenie obvinenému a poškodenému. Obvinený svoje vyjadrenie rozdelil do niekoľkých častí. V prvej časti sa vyjadril k podanej obžalobe. Túto časť vyjadrenia najvyšší súd nepreskúmaval, pretože nie je to úlohou dovolacieho konania. V druhej časti sa obvinený vyjadril k dovolaniu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. V prvej časti vyjadrenia poukazoval na dôvody dovolania uvedených generálnym prokurátorom a poukázal na to, že pozemky vykupoval na svoje meno a na meno svojej manželky, pretože ľudia, ktorých pozemky vykupoval, ho vnímali ako podnikateľa v oblasti poľnohospodárskej výroby a ním realizovaný nákup sa realizoval s vedomím, že pôda sa bude využívať pre tento účel. Skutočný zámer výkupu pozemkov ale potvrdili v priebehu dokazovania obvinený, jeho manželka, svedok JUDr. H. aj JUDr. D. K.. Cieľom výkupu pozemkov mala byť developerska činnosť na scelených častiach a zvyšok mal byť využitý na účely poľnohospodárskej činnosti. V ďalšej časti dovolania poukázal na to, že obvinený pozemky mohol nakupovať len do bezpodielového spoluvlastníctva, nemohol ich nakupovať

do svojho výlučného vlastníctva. Preto nesúhlasí s názorom prokurátora, že ide o podvodné konanie. Stotožňuje sa s názorom súdu prvého stupňa, že nejde o trestný čin sprenevery a nejde ani o trestný čin podvodu, prvostupňový súd sa dôsledne vysporiadal s možnosťou kvalifikácie konania obvineného ako trestného činu podvodu. Vyslovil názor, že kvalifikácia konania ako trestného činu podvodu je možná iba za podmienky, že obvinený už v čase uzatvárania dohody s poškodeným, v dôsledku čoho získal finančné prostriedky, vedel, že dohodu nedodrží a po nadobudnutí vlastníctva pozemkom, tieto na spoločnosť neprevedie a teda neuviedol nikoho do omylu, ani nevyužil niečí omyl. Poukázal na odôvodnenie rozsudku v otázke svojej vôle splniť zmluvný záväzok. „Súd v odôvodnení rozsudku vyhodnotil dôkazy v zmysle zásady „in dubio pro reo“ a konštatoval, že nebol preukázaný úmysel obvineného uviesť poškodeného do omylu tým, že v budúcnosti bude podmieňovať prevod nakúpených pozemkov na spoločnosť vyplatením odmeny, ktorá nekorešponduje s obsahom vopred uzavretej dohody. Súd pri skúmaní subjektívnej stránky dôsledne vychádzal tiež z premisy, že jej existenciu možno oprieť aj o skutočnosti, ktoré nastali po spáchaní skutku. V tejto súvislosti súd dospel k záveru, že tak v prípravnom konaní ani na hlavnom pojednávaní nebol produkovaný žiadny dôkaz, na podklade ktorého by bolo možné bez akýchkoľvek dôvodných pochybností konštatovať u obvineného v rozhodnom čase existenciu podvodného úmyslu, teda jeho zámer vylákať od poškodeného finančné prostriedky za účelom nákupu pozemkov do svojho vlastníctva s vedomím, že tieto pozemky následne na spoločnosť v zmysle dohody neprevedie. Poukázal na to, že o neexistencii jeho podvodného úmyslu svedčí aj samotná skutočnosť, že časť pozemkov o výmere cca 5 hektárov, ktorú už vykúpil do svojho vlastníctva na spoločnosť previedol. Logicky vyznieva jeho tvrdenie, že JUDr. D. K. oddiaľoval prevody ďalších pozemkov na spoločnosť a finančné vysporiadanie s obvineným čakajúc na to, kým bude vykúpená väčšia plocha. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd podľa obvineného správne dospel k záveru, že jeho konanie nemožno kvalifikovať ani ako trestný čin podvodu pre absenciu subjektívnej stránky podvodného úmyslu v rozhodnom čase“.

V závere dovolania obvinený uvádza, že predmetný vzťah by mal byť riešený inštitútmi občianskeho, resp. obchodného práva. Pokiaľ ide o naplnenie objektívnych znakov majetkových trestných činov ako sprenevery, podvodu, resp. porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku, pri premietnutí princípu trestnoprávnej represie ako posledného prostriedku – „ultima ratio“ - nemôže byť ignorovaná obchodno - právna stránka veci. Ochrana majetkových vzťahov má byť v prvom rade uplatňovaná prostriedkami občianskeho

a obchodného práva a až tam, kde je takáto ochrana neúčinná a kde porušenie občianskoprávnych vzťahov svojou intenzitou dosahuje trestným zákonom predpokladanú závažnosť, je na mieste za splnenia ďalších podmienok uvažovať o trestnoprávnej zodpovednosti. Trestné právo nemôže slúžiť ako prostriedok nahradzujúci ochranu práv a právnych záujmov jednotlivca v oblasti súkromnoprávnych vzťahov. Navrhol, aby dovolací súd dovolanie odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní generálneho prokurátora skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 Tr. por.) a spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.).

Po zistení, že niet žiadneho zákonného dôvodu pre odmietnutie dovolania na neverejnom zasadnutí podľa § 382 Tr. por., preskúmal v zmysle § 384 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozhodnutia, proti ktorému dovolateľ podal dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto rozhodnutiu predchádzalo, so zameraním na dôvod dovolania podľa § 371 a § 374 Tr. por., ktorý je uvedený v dovolaní (v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por. je ním dovolací súd viazaný), pričom dospel k takému záveru, že generálnym prokurátorom tvrdený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. je opodstatnený.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 386 ods. 1 Tr. por. ak bol dovolacím súdom zistený dôvod dovolania podľa § 371, vysloví rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré S. tento dôvod opiera.

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. súčasne s výrokom uvedeným v odseku 1 dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť, alebo aj chybné konanie, ktoré napadnutému

rozhodnutiu predchádzalo. Po zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd podľa okolností prípadu zruší aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ak je nezákonný len niektorý výrok napadnutého rozhodnutia alebo rozhodnutia súdu prvého stupňa a ak ho možno oddeliť od ostatných, zruší dovolací súd len tento výrok. Ak však zruší hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. dovolací súd po zrušení napadnutého rozhodnutia alebo niektorého jeho výroku prikáže spravidla súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prvostupňový a druhostupňový súd zhodne v odôvodnení rozsudku uviedli, že nespornou skutočnosťou je to, že obvinený prevzal zálohové platby od spoločnosti E., na nákup pozemkov v katastrálnom území obce R.. Krajský súd konanie obvineného v súvislosti s nákupom pozemkov rozdelil do niekoľkých fáz. V prvej fáze obvinený podľa dohody vykonal nákup pozemkov pre firmu E., a nakúpené pozemky o výmere 14 hektárov previedol do vlastníctva poškodenej organizácie. Tieto skutočnosti, ako to vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu sú preukázané svedeckými výpoveďami a listinnými dôkazmi. Najvyšší súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu v tom, že obvinený svojím konaním nemohol naplniť pojmový znak uvedený v § 213 ods. 1 Tr. zák., t. j. prisvojiť si cudziu vec, ktorá mu bola zverená v rozsahu, v ktorom pozemky nakúpil pre poškodenú organizáciu v súlade s dohodou. V ďalšej fáze podľa rozhodnutia krajského súdu začal obvinený podľa odôvodnenia uznesenia pozemky vykupovať do svojho vlastníctva a vlastníctva manželky z titulu BSM. Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že týmto momentom, kedy obvinený nadobudol vlastnícke práva k uvedeným pozemkom, prestali byť pre neho cudzou vecou a mal k nim všetky práva vyplývajúce z § 123 Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu sa nemohol dopustiť trestného činu sprenevery. Nie je ale možné konanie obvineného pri nákupe pozemkov striktno oddeliť a ohraničiť ju ako druhú fázu nakupovania pozemkov tak, že obvinený v určitom časovom horizonte nakupoval pozemky len pre firmu E., a po určitom čase ich mal kupovať pre seba a pre svoju manželku. Zo zmlúv, ktoré sa nachádzajú v spisovom materiáli jednoznačne vyplýva, že obvinený pozemky do BSM nakupoval aj v priebehu roku 2004, 2005, 2006. Touto skutočnosťou sa súdy v priebehu doterajšieho dokazovania nezaoberali

ani nevysporiadali v odôvodnení svojich rozhodnutí. V spisovom materiáli sú kópie zmlúv o prevode vlastníctva nehnuteľnosti z predávajúcich na kupujúceho spoločnosť E., nachádzajú vo zväzku č. 3 na č. l. 133-195. Kópie kúpnych zmlúv a výpisy z listov vlastníctva, ktoré nadobúdali obvinený so svojou manželkou do svojho vlastníctva za roky 2004 až 2006 sa nachádzajú vo zväzku č. 5. Z týchto zmlúv je jednoznačne preukázané, že v tomto období obvinený nenakupoval pozemky len výlučne v prospech spoločnosti E., ale vykupoval ich aj v prospech seba a svojej manželky.

Podľa krajského súdu sa obvinený nemohol dopustiť žalovaného trestného činu ani tým, že založil pozemky v zmysle zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. X. zo dňa 19. decembra 2007 v prospech leasingovej spoločnosti B., B. na zabezpečenie práva záložného veriteľa a záväzku dlžníka vyplývajúcich zo zmlúv o úvere, pretože obvinený založil pozemky, ktoré boli v BSM.

Z hľadiska trestnoprávnej zodpovednosti táto skutočnosť musí byť vyhodnotená v neprospech obvineného v súhrne s ďalšími dôkazmi. Z hľadiska trestnoprávnej zodpovednosti je ale podstatnou skutočnosťou to, že medzi obvineným JUDr. K. bola dohoda v tom, že za finančné prostriedky, ktoré obdržal ako zálohy od poškodenej strany mal obvinený vykonať nákup pozemkov. Otázka vrátenia finančných prostriedkov na účet poškodenej spoločnosti E., (ako vyúčtovanie zálohy na výkup pozemkov) má význam z hľadiska náhrady škody a z hľadiska ukladania výšky trestu. Pre posúdenie trestnej zodpovednosti nie je významná ani tá skutočnosť, že obvinený zvyšok zálohy na výkup pozemkov v sume cca 42 mil. Sk vrátil formou vinkulácie na účet a pričom vrátenie zloženej zálohy podmieňoval vrátením 14 hektárov pozemkov, ktoré nakúpil v prvej fáze v prospech poškodenej strany. Aj táto skutočnosť má význam pri posudzovaní otázky náhrady škody a pri ukladaní trestu.

Najvyšší súd sa stotožňuje s názormi obidvoch súdov, že spornou otázkou v dohode, ktorú uzatvorili obvinený a poškodený je záležitosť odmeny za výkup pozemkov, ale aj v tomto prípade podstatnou skutočnosťou je to, že obvinený mal finančné prostriedky použiť na nákup pozemkov a nemal ich použiť na žiadny iný účel. Nemohol bez súhlasu spoločnosti E., založiť pozemky (ktoré mu síce formálne ako vlastníkovi uvedenému na zmluve patrili) a nemohol ani bez súhlasu spoločnosti E., na tieto založené pozemky čerpať úver. V tomto konaní obvineného je potrebné vidieť podvodné konanie a najvyšší súd

sa stotožňuje s generálnym prokurátorom. Krajský súd sa nezaoberal v odôvodnení rozhodnutia možnou zmenou právnej kvalifikácie konania obvineného pri zachovaní totožnosti skutku.

Je preukázané z doterajších dôkazov, že obvinený použil finančné zdroje poškodenej spoločnosti vo svoj osobný majetkový prospech. Nakúpené pozemky z finančných zdrojov spoločnosti E., založil v prospech tretej osoby, leasingovej spoločnosti. Je nesporné, že podľa dohody pozemky mali prejsť do vlastníctva spoločnosti E., a obvinený mal byť súčinný ich nadobudnutiu. Obvinený sa stal spolu s manželkou vlastníkom pozemkov bez akéhokoľvek vlastného finančného vkladu. O podvodnom konaní obvineného svedčí aj skutočnosť, že keď predkladal podnikateľský zámer leasingovej spoločnosti B., vystupoval ako jediný vlastník a v podnikateľskom zámere (zväzok č. 4, č. l. 685 - 689) „uviedol, že od roku 1999 podniká ako Samostatne hospodáriaci roľník v oblasti poľnohospodárstva v R.. Od roku 2005 som sa zamerlal na nákup pôdy od svojich prenajímateľov v katastrálnom území R., čím si každoročne znižujem svoje náklady na nájom pozemkov. Všetky pozemky v R. mám v budúcnosti v pláne ponúknuť na odpredaj. Keďže niektoré pozemky sú výhodne umiestnené blízko intravilánu obce R. rozhodol som sa začať v tejto lokalite s výstavbou rodinných domčekov a bytových jednotiek“. V januári 2007 obvinený požiadal obec R. o jej stanovisko k možnej zmene územného plánu obce. Tieto skutočnosti svedčia o zámere obvineného realizovať bytovú výstavbu v uvedenej lokalite a jeho úmysly ponechať si nakúpené pozemky z finančných prostriedkov poškodenej strany. V neprospech obvineného súdy nevyhodnotili ani jeho vyjadrenia v zápisniciach o ústnom pojednávaní na daňovom úrade v S. nachádzajúce sa vo zväzku č. 6, v ktorých obvinený uviedol, že pozemky nenakupoval zo svojich zdrojov, ale finančných zdrojov, ktoré mu poskytla spoločnosť E. Súdy v odôvodnení svojich rozhodnutí nevyhodnotili ani skutočnosti, že obvinený v roku 2004, 2005 a v jednom prípade aj 2006 predložil spoločnosti E., na zúčtovanie oproti jemu poskytnutým zálohám od spoločnosti E., doklady – kúpne zmluvy, náklady s overovaním podpisov, náklady s uhradením kolkov katastrálnemu úradu a poplatky za urýchlenie vkladu. Tieto zálohy zúčtoval vo výške skutočne nakúpených pozemkov a vynaložených nákladov. Pri ďalšom zúčtovaní nákladov za výkup pozemkov o výmere 14 hektárov už obvinený účtoval náklady za kúpu 1 m² 300 Sk. Pri hodnotení dôkazov ohľadne spornej dohody medzi obvineným a JUDr. D. K. ohľadne odmeny obvineného pri nákupe pozemkov je nutné vychádzať z toho, že finančné prostriedky, ktoré poskytla spoločnosť E., boli určené výlučne na nákup pozemkov a nie zároveň aj na jeho odmenu. Táto skutočnosť vyplýva zo zápisnice

z rokovania dozornej rady spoločnosti E., zo dňa 30. novembra 2004, kde výslovne k bodu 2 uvedené „dozorná rada súhlasí s podnikateľkou činnosťou spoločnosti na investičnej akcii „pozemky S.“, kde v súčinnosti a za príspevia člena predstavenstva pána T. dochádza k postupnému nákupu pozemku v katastrálnom území obce R.. Dozorná rada súhlasí s poskytovaním finančných záloh spoločnosťou pánu T. na nákup týchto pozemkov, súhlasí aj s objemom nakupovaných pozemkov do 50 hektárov v cene podľa dohody s vlastníkmi“. Túto zápisnicu podpísal aj obvinený T.. V dohode o poskytnutí finančných prostriedkov zo dňa 17. decembra 2004 je určený aj termín vyúčtovania poskytnutých záloh na kúpu pozemkov najneskôr do 31. januára 2005. Aj v ďalších dohodách, ktoré sa postupne uzatvárali boli určené lehoty na zúčtovanie. Obvinený obdržal aj ďalšie výzvy zo strany spoločnosti E., na zúčtovanie poskytnutých záloh, a preto nie sú dôvodné obranné tvrdenia obvineného spočívajúce v tom, že on chcel zálohy zúčtovať a spoločnosť E., sa vyhýbavala zúčtovaniu záloh. Aj listy od advokátov obvineného na predĺženie termínov zúčtovania záloh sú dôkazom toho, že obvinený chcel získať čas na to, aby získal finančné prostriedky prostredníctvom úveru. Všetky tieto skutočnosti a dôkazy zakladajú trestnoprávnu zodpovednosť obvineného a až po doplnení dokazovania a vyhodnotení dôkazov budú môcť súdy ustáliť, či obvinený svojím konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. alebo trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák.

Najvyšší súd sa nestotožňuje so spôsobom vyčíslenia škody uvedenej v skutkovej vete obžaloby. Aj v tomto smere musí byť vykonané nové dokazovanie, výška škody sa bude odvíjať od právnej kvalifikácie konania obvineného.

Najvyšší súd v súvislosti s hodnotením dôkazov považuje za potrebné uviesť, že pri hodnotení dôkazov je potrebné brať do úvahy, kedy obvinený vrátil na účet poškodenej spoločnosti E., finančné prostriedky za výkup pozemkov v sume 21 500 788 Sk. Trestné stíhanie vo veci bolo začaté dňa 7. februára 2008. Obvinenému bolo vznesené obvinenie 5. marca 2008. Obvinený finančné prostriedky na účet poškodenej strany E., zaslal 26. mája 2008. Z horekonštatovaných dôvodov je zrejmé, že obvinený poslal na účet spoločnosti E., finančné prostriedky vo výške 21 500 788 Sk až po začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia.

Najvyšší súd sa stotožnil s dovolaním generálneho prokurátora, že sú dané dôvody

dovolania podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu zisteného skutku. Postupoval preto v súlade s ustanovením § 386 ods. 1 Tr. por., vyslovil rozsudkom porušenie zákona v ustanoveniach § 319 Tr. por. a v ustanovení § 285 písm. b/ Tr. por. a zrušil rozsudok krajského súdu. Súčasne dovolací súd zrušil v súlade s ustanovením § 386 ods. 2 Tr. por. aj rozsudok Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 2T 143/2008, zo dňa 27. júla 2009 a prikázal Okresnému súdu Pezinok, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 7. apríla 2011

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Daniel Hudák

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová